

Wat zullen we kopen?

'Kim en Jasper, luister eens,' zegt papa. 'Omdat jullie mij deze week zo goed hebben geholpen in de tuin, krijgen jullie van mij allebei vijf euro.'

Kim en Jasper kijken elkaar met glimmende ogen aan. 'Vijf euro? Wauw!' roept Kim. Dan zegt Jasper: 'Pap, mogen we daarmee doen wat we willen?'

Papa glimlacht. 'Jullie hebben vast nog wel iets wat je graag wilt hebben, of niet?'

Jasper knikt. 'Nu kan ik eindelijk een doos lange spijkers kopen voor onze boomhut!'

'En jij, Kim?' vraagt papa.

Ze kijkt naar het briefje van vijf in haar handen. 'Ik weet het niet, pap. Eigenlijk heb ik alles al.'

Jasper kijkt haar verbaasd aan. 'En pas zei je nog dat je wilde dat je heel veel geld had!'

Kim haalt haar schouders op. 'Mijn hele kamer staat al vol spulletjes, en met de helft doe ik eigenlijk nooit iets.'

Jasper schudt zijn hoofd. 'Nou, ik ga naar de winkel hoor. Ga je mee? Misschien bedenk je onderweg nog wel iets.'

Even later fietsen ze naar het centrum. Ze zetten hun fietsen in het rek en lopen de winkelstraat in.

Kim wil linksaf slaan. 'Nee, we moeten rechtdoor, de doe-het-zelfzaak is verderop,' zegt Jasper.

'Weet ik. Ga jij maar vast, ik zie je wel weer bij de fietsen,' antwoordt zijn zus. Ze loopt het kleine straatje in. Hier moet dat winkeltje ergens zijn waar ze naartoe wil. Ja, zie je wel, daar is het al.

'Christelijke boekwinkel De Parel', staat er met mooie letters op de ruit. Ze gaat naar binnen. Het is een piepklein winkeltje dat vol staat met boekenkasten. De mevrouw achter de toonbank lacht haar vriendelijk toe. 'Dag jongedame. Kan ik je misschien ergens mee helpen?'

'Heeft u misschien ook een boek met Bijbelverhalen in het Pools?'

'Ja hoor. Eens kijken, volgens mij staan de buitenlandse kinderbijbels op deze plank. O kijk, daar heb ik hem al.' Ze geeft Kim het boek aan. Kim kijkt snel naar het stickertje op de achterkant. Oei, zes euro vijftig. Daar gaat haar mooie plannetje. Ze denkt even snel na. Dan legt ze het boek op de toonbank. 'Ik ben zo weer terug, mevrouw!' Ze loopt snel de winkel uit, en rent de straatjes door. Hopelijk is ze nog niet te laat. Maar dan ziet ze Jasper al aankomen, met in zijn handen een grote doos. 'Hoi zussie, al wat gekocht?' vraagt hij? 'Ik wel hoor. Moet je kijken wat een enorme doos spijkers!'

'Wat kostte die?' vraagt Kim. 'Precies vijf euro!' Kim kijkt hem teleurgesteld aan. 'Dus al jouw geld is al op,' constateert ze teleurgesteld.

'Hoezo?' vraagt Jasper verbaasd. 'Laat maar,' antwoordt Kim.

'Nee, nou wil ik het weten ook,' zegt Jasper.

'Nou, je kent Serge wel hè?'

'Dat Poolse jongentje dat in de straat achter ons woont?'

'Ja. Ik vertel hem weleens verhalen uit de Bijbel. Die vindt hij zo mooi. Daarom ik wilde een boek met Bijbelverhalen in het Pools voor hem kopen. Maar ik kom één euro vijftig te kort.'

Jasper kijkt haar aan. 'Wat mooi dat je dat wil doen, Kim.' Eigenlijk schaamt hij zich een beetje. Hij denkt even snel na. Dan zegt hij: 'Er was ook een iets kleinere doos, die koste maar drie vijftig.' Hij graait in zijn zak. 'Ik heb het bonnetje nog.'

Kim kijkt hem verrast aan. 'Echt?'

Die middag bellen ze bij Serge aan. Kim voelt zich warm worden als ze zijn blijde gezicht ziet als ze hem het boekje geeft. 'Dank je wel, Kim! Nu kan ik mama ook de verhalen uit de Bijbel voorlezen!' zegt hij.